

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Cobzac Elena și Guzun Ion

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de către avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Cuciuc Anatolie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iulie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Cuciuc Anatolie Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din Xxxxx, Xxxxx, domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 19.10.2016 – 26.07.2017 (prima instanță);
2. 25.08.2017 – 20.12.2017 (instanța de apel);
11.07.2018 – 02.10.2018
3. 27.02.2018 – 05.06.2018 (instanța de recurs).
05.12.2018 – 30.01.2019

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iulie 2017, Cuciuc A. a fost condamnat în baza art. 310 alin. (2) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie 12 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani și în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie 12 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, ceia ce constituie 20 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Cuciuc A. a comis falsificarea probelor în procesul penal și depășirea atribuțiilor de serviciu în

următoarele circumstanțe: acesta, activând în calitate de ofițer superior de urmărire penală al Direcției nr. 2 din cadrul Direcției Generale Urmărire penală a Centrului Național Anticorupție (CNA), numit prin ordinul Directorului CNA, nr.57 ps din 19.12.2012, fiind persoană publică, căreia în cadrul CNA în virtutea acestei funcții i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese materiale și personale, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, astfel Cuciuc A. fiind în exercițiul funcției deținute, a exercitat urmărirea penală în cauza penală nr. 2012036401 de învinuire a lui Fiodorv Iu. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c); 42 alin. (5), 326 alin. (3) lit. a); 328 alin. (1) Cod penal și a lui Chibac I. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5), 324 alin. (1); 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, în cadrul căreia la 17.06.2012 a recunoscut în calitate de corp delict 16 bancnote cu valoarea nominală de 500 euro fiecare, cu seriile și nr. după cum urmează: X 10430898554; X 05246123186; X 04432209284; X 04575898586; X 06461269436; X 02186322014; X 04436510177; X 07391815112; X 06461269445; X 02819774108; X 07298371982; N 45020940726; X 03405346238; X 06320925353; X 08031177839, X 08448338837, care la 19.06.2012 au fost împachetate și sigilate într-un plic și transmise pentru păstrare în contabilitatea CNA (CCCEC).

La 20.03.2014, ofițerul superior de urmărire penală a DGUP a CNA, Cuciuc A., a primit pentru păstrare corpul delict, plicul sigilat în care se aflau bancnotele menționate: în perioada de timp 20.03.2014-05.03.2015, data exactă nefiind stabilită, Cuciuc A., contrar prevederilor art. 26 alin. (1) lit. g) al Legii nr. 110/2015 cu privire la Centrul Național Anticorupție, care-l obligau să asigure integritatea tuturor documentelor și materialelor primite și gestionate în exercițiul funcției și încălcând prevederile art. 160 și art. 161 Cod de procedură penală, depășindu-și în mod vădit atribuțiile de serviciu a înlocuit bancnotele cu nominalul de 500 euro, corp delict la cauza penală cu alte 16 bancnote cu valoarea nominală de 500 euro cu seria și nr. după cum urmează: X 03401129576; X 02555464304; X 08986236149; N 21055277442; X 08811220907; X 03616286474; X 02036845082; X 07281223553; X 09488646785; N 24063559392; X 08115491261; X 06319896554; X 05152453211; X 04495761731; X 05894759324; X 10425097001, bancnote pe care le-a împachetat și sigilat într-un plic.

În continuarea acțiunilor sale ilegale, la solicitare a transmis acest plic la aproximativ ora 10⁴⁰, procurorului în Procuratura Anticorupție, Ivanov M., pentru prezentarea și examinarea acestora în cadrul ședinței de judecată în judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, în cadrul ședinței de judecată, care a avut loc la aceeași dată, ora 11¹⁰, fiind desigilat plicul de către acuzatorul de stat și examinate cele 16 bancnote, s-a stabilit că acestea nu corespund după serie și număr cu bancnotele recunoscute ca corp delict în cauza penală nr. 2012036401.

Ca rezultat al acțiunilor ofițerului de urmărire penală a CNA, Cuciuc A. au fost cauzate daune considerabile intereselor publice manifestate prin perturbarea procesului de înlăptuire a justiției, care are drept scop examinarea completă obiectivă și sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei precum și de identificare atât a circumstanțelor care dovedesc vinovăția inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Barbacar A. în numele inculpatului, care a solicitat achitarea acestuia deoarece la examinarea cauzei în fond, nu a fost dovedită, probată vinovăția lui în comiterea infracțiunilor imputate.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a menționat că, faptele expuse de către procuror în ordonanța de punere sub învinuire nu corespund realității, iar în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate, deoarece dânsul nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (2) Cod penal, or, norma respectivă prevede răspunderea penală pe faptul falsificării probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală, procuror sau de către apărătorul admis în procesul penal. Potrivit ordonanțelor de punere sub învinuire inculpatul a fost acuzat că în perioada 20.03.2014-05.03.2015 a înlocuit bancnotele cu nominalul de 500 Euro în cauza penală nr. 2012036401, cauză penală în care inculpatul a efectuat urmărirea penală. Important fiind faptul că, urmărirea penală în cauza penală nr. 2012036401 a fost finisată în luna iunie 2012, iar potrivit procesului-verbal de transmitere la păstrare a corpurilor delictive din 18.06.2012, corpurile delictive au fost transmise spre păstrare la contabilitatea CNA. Convingerile procurorului precum că la 20.03.2014 lui Cuciuc A. i-au fost transmise spre păstrare corpurile delictive sunt vădit nejustificate, or, la data respectivă autenticitatea corpurilor delictive nu a fost verificată. Totodată, în perioada 20.03.2014-05.03.2015, Cuciuc A. nu efectua urmărirea penală în cadrul cauzei penale nr. 2012036401.

Partea apărării a reiterat că, rezultând din conținutul ordonanței de punere sub învinuire din 29.09.2016 (circumstanțe care nu s-au schimbat după data de 15.05.2015), din care rezultă că în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și în temeiul art. 328 alin. (1) Cod penal, se constată cu certitudine faptul că normele imperative citate supra au fost ignorate integral, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, or, la 15.05.2015, procurorul, în aceleași circumstanțe și condiții identice nu i-a comunicat despre faptul încadrării acțiunilor sale și în temeiul art. 328 Cod penal.

Alegațiile procurorului expuse în ordonanța de punere sub învinuire din 29.09.2016 precum că „(...) a fost perturbat procesul de înlăptuire a justiției (...), este o prezumție vădit nejustificată, or, procesul la care face referință procurorul nu a fost finisat și nu există o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Rezultând din dispozițiile art. 159, 160 Cod de procedură, se constată faptul că inculpatul, după finisarea urmăririi penale și transmiterii dosarului procurorului, nu a avut obligațiunea de a asigura păstrarea corpurilor delictive.

Astfel, acuzarea nu a prezentat careva probe, acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, în sensul probării învinuirii lui Cuciuc A., ordonanța de punere sub învinuire este ilegală și abstractă-acțiunile învinuitului nefiind individualizate de către procuror, învinuirea este expusă în mod neclar și abstract.

Prin urmare, apărarea a specificat că, vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin cumulul de probe prezentate de către procuror și cercetate în instanța de judecată. Faptul că inculpatul ar fi acționat cu intenție directă la comiterea infracțiunilor incriminate constituie doar o presupunere neîntemeiată a instanței de judecată.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017 a fost admis parțial apelul declarat, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia Cuciuc A., a fost achitat pe capătul de acuzare încriminat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii și condamnat în baza art. 310 alin. (2) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 6 00 unități convenționale, ceea ce constituie 12 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

5. Instanța de apel a reținut că, învinuirea înaintată inculpatului în temeiul art. 328 alin. (1) Cod penal, prevede în calitate de consecințe prejudiciabile daunele considerabile cauzate *intereselor publice* și, prin urmare, dat fiind că, sintagma respectivă a fost declarată neconstituțională, prin *Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 27.06.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin. (1) din Codul penal*, rezultă că, în acțiunile inculpatului lipsește semnul constitutiv a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal - *urmările prejudiciabile sub forma daunelor intereselor publice*.

Totodată, instanța de apel a notat că, pornind de la condițiile legale și necesare la formularea unei învinuiri, ținând cont de jurisprudența CtEDO cu referire la „*acuzatii penale precise*” - art. 6 CoEDO, în raport cu circumstanțele constatate în cadrul examinării cauzei, se deduce că partea acuzării a formulat o învinuire abstractă și imprecisă pe art. 328 alin. (1) Cod penal.

Astfel, examinând ordonanța de punere sub învinuire din data de 15.05.2015 și ordonanța de punere sub învinuire din data de 29.09.2016, se constată faptul că circumstanțele cazului indicate în text sunt identice, urmărirea penală intentată în temeiul art. 328 alin. (1) Cod penal, a fost intentată în baza aceluiași temeiuri în care a fost intentată urmărirea penală în temeiul art. 310 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că, cele indicate de către procuror în ordonanța de punere sub învinuire din 29.09.2016 în temeiul art. 328 alin. (1) Cod penal, reprezintă o dublă învinuire în privința inculpatului.

Astfel, instanța de apel, analizând toate argumentele și probele, apreciindu-le conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din

punct de vedere al coroborării lor, a conchis că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în dispoziția art. 310 alin. (2) Cod penal, deoarece inculpatul a comis - falsificarea probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală.

Deliberând asupra chestiunii privind măsura de pedeapsă instanța de apel a reținut că, inculpatul anterior nu a fost condamnat, antecedentele penale nu are, la evidența medicului narcolog nu se află, este căsătorit, are la întreținere 2 copii minori. Careva circumstanțe atenuante sau agravante în baza art. 76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite. Astfel, raportând cele menționate la inculpatul, instanța a considerat posibil de a-i aplica pedeapsa sub formă de amendă cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 cinci ani.

Totodată, instanța de apel a considerat că sunt întrunite condițiile aplicării retroactivității legii penale la stabilirea pedepsei cu amendă, dat fiind faptul că la data comiterii infracțiunii acționa legea penală mai favorabilă inculpatului, anume prevederile art. 64 alin. (2) Cod penal, care stabilea că mărimea unei unități convenționale este de 20 lei.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate au declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul în numele inculpatului, care au solicitat:

- *procurorul*, casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă următoarele argumente:

- decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală în partea achitării inculpatului pe art. 328 alin. (1) Cod penal;

- instanța de apel a ignorat circumstanțele de fapt și de drept, că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată și organul de urmărire penală corect a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 310 alin. (2) Cod penal și art.328 alin. (1) Cod penal la data comiterii faptei;

- vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate pe deplin a fost demonstrată în cadrul urmăririi penale și prin probele din cadrul cercetării judecătorești a primei instanței, cât și a instanței de apel în cadrul cercetării judecătorești, unde au fost verificate prin citire;

- instanța de apel nu a respectat în deplină măsură prevederile art. 101 alin. (1), 394 alin. (1) pct. 1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, prin ce s-au comis erori de drept;

- instanța de apel greșit a admis apelul declarat de partea apărării și din motivele expuse, partea acuzării consideră că hotărârea emisă pe caz urmează a fi casată cu menținerea fără modificări a sentinței.

- *avocatul Barbacar A.*, casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel în partea condamnării inculpatului în baza art. 310 alin. (2) Cod penal, ca fiind neîntemeiate, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și *descrie în pct. 3. al prezentei decizii.*

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 iunie 2018, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Cuciuc Anatolie și a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017 în latura penală, în partea achitării lui Cuciuc Anatolie pe art. 328 alin. (1) Cod penal și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărârii contestate au fost menținute.

8. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar referitor la recursul declarat de avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Cuciuc Anatolie a menționat că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erorile de drept invocate de recurent, care ar impune casarea deciziei adoptate în sensul solicitat. Iar cu privire la recursul ordinar declarat de procurorul Bradu Valentina, Colegiul penal lărgit a menționat că instanța de apel indicând în conținutul hotărârii de achitare, temeiul de achitare prin prisma art. 14 alin. (2) Cod penal în coroborare cu art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, care prevede că fapta incriminată inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, mai indică totodată și faptul că ” (...) prin Hotărârea Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017, a fost declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alin.(1) al art.328 Cod penal”, ceea ce reprezintă o motivare necorespunzătoare a unei hotărâri de achitare adoptate în baza temeiului prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală. Drept urmare, Colegiul a constatat că, soluția adoptată de instanța de apel nu a fost motivată corespunzător, existând contradicții în conținutul deciziei, fapt ce nu corespunde prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, a fost admis apelul apărătorului Barbacar Anatolie în numele inculpatului Cuciuc Anatolie, casată sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iulie 2017 în partea condamnării inculpatului Cuciuc Anatolie, pe art. 328 alin. (1) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei definitive în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Cuciuc Anatolie, pe art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală. În rest, prevederile sentinței au fost menținute fără modificări.

9.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, organul de urmărire penală cât și prima instanță a constatat că, prin acțiunile sale intenționate Cuciuc Anatolie a comis infracțiunea prevăzută de art. 310 alin. (2) din Codul penal adică - falsificarea probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală și infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) din Codul penal - săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit

limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal a indicat că prin rechizitoriu, dar și prin sentința instanței de fond s-a stabilit că inculpatul Cuciuc Anatolie a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi, săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Subsecvent, instanța de apel a relevat că prin Hotărârea Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin.(1) din Codul penal, a fost declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alin.(1) al art.328 Cod penal.

În susținerea soluției respective, Curtea Constituțională a statuat că, garanțiile instituite în Constituție impun că doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului.

Curtea Constituțională a mai reținut că, art.328 Cod penal sancționează fapta de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu. Prin alin.(1) al acestui articol, legiuitorul a incriminat această faptă ca fiind: „Săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.” Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu este o infracțiune de rezultat (materială), astfel încât consumarea ei este legată, în mod obligatoriu, de producerea unor consecințe prejudiciabile, și anume: „cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”.

La fel, Curtea a mai indicat că Comisia de la Veneția a recomandat ca prevederile penale naționale cu privire la „abuzul în serviciu”, „abuz de putere” și expresii similare, să fie interpretate în sens restrâns și aplicate cu un grad înalt de prudență, astfel încât să poată fi invocate numai în cazuri în care fapta este de natură gravă, cum ar fi, spre exemplu, infracțiuni grave împotriva proceselor democratice naționale, încălcarea drepturilor fundamentale, subminarea imparțialității administrației publice etc.

Cu privire la claritatea prevederilor „intereselor publice” și „drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice”, examinând prevederile

art.328 alin.(1) Cod penal, Curtea a constatat că, una din urmările prejudiciabile ale infracțiunii de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu o constituie cauzarea unor daune considerabile „intereselor publice”. Lipsa unor prevederi pentru evaluarea caracterului considerabil al urmărilor prejudiciabile cauzate intereselor publice deschide un teren larg arbitrarului, existând riscul ca acțiunile persoanei publice care depășesc limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, indiferent de gravitatea faptei săvârșite, să cadă sub incidența normei penale.

Astfel, Colegiul penal a reținut că învinuirea înaintată lui Cuciuc Anatolie în temeiul art.328 alin. (1) Cod penal, prevede în calitate de consecințe prejudiciabile daunele considerabile cauzate intereselor publice, și prin urmare, dat fiind că, sintagma respectivă a fost declarată neconstituțională, rezultă că, în acțiunile inculpatului lipsește semnul constitutiv a infracțiunii prevăzute de art.328 alin. (1) Cod penal, urmările prejudiciabile sub forma daunelor intereselor publice.

În continuare, instanța de apel a indicat că conform dispoziției art. 6 alin. (1) Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Totodată, instanța de apel a indicat că învinuirea înaintată lui Cuciuc Anatolie în temeiul art.328 alin.(1) Cod penal, prevede în calitate de consecințe prejudiciabile daunele considerabile cauzate intereselor publice, în vigoare la momentul înaintării învinuirii/întocmirii rechizitoriului/expedierii cauzei în instanța de judecată/pronunțării sentinței contestate în speță, însă instanța reiterează că potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin.(1) din Codul penal, a fost declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alin.(1) al art.328 Cod penal

Consecvent, Colegiul a relevat că conform art. 391 Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă: există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală; precum și în cazurile prevăzute în art.54-56 din Codul penal. În cazul prevăzut în art.332 alin.(2), instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional al Republicii Moldova.

Iar, potrivit art. 332 Cod de procedură penală, cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Astfel, raportînd prevederile legale enunțate la materialele cauzei, Colegiul a indicat că procesul penal în privința lui Cuciuc Anatolie, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, urmează a fi încetat,

or în speță se atestă circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

10. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de către avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Cuciuc Anatolie.

10.1. În motivarea cerințelor sale procurorul făcând referire la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02.10.2018, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Acuzarea susține aprecierile instanței de apel potrivit cărora s-a reținut că învinuirea înaintată lui Cuciuc Anatolie în temeiul art.328 alin.(1) Cod penal, prevede în calitate de consecințe prejudiciabile daunele considerabile cauzate intereselor publice, și prin urmare, dat fiind faptul că sintagma respectivă a fost declarată constituțională, rezultă că în acțiunile lui Cuciuc Anatolie lipsește semnul constitutiv al infracțiunii prevăzute la art.328 alin.(1) Cod penal - urmările prejudiciabile sub forma daunelor intereselor publice.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel corect a constatat că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, dispunând încetarea procesului penal în privința lui Cuciuc Anatolie în baza art. 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penal.

Totodată, acuzarea menționează, că Cuciuc Anatolie, prin acțiunile sale a comis contravenția prevăzută de art. 312 Cod contravențional, adică, folosirea intenționată a situației de serviciu într-un mod care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Iar, conform art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional.

Acuzarea reiterează că contravenția prevăzută de art. 312 Cod contravențional a fost săvârșită de către Cuciuc Anatolie, la 20.03.2014, prin urmare, conform art. 30 alin. (2) Cod contravențional, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an, din care considerent, potrivit art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, procesul contravențional în privința lui Cuciuc Anatolie pe art. 312 Cod contravențional, urma a fi încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Așadar, instanța de apel examinând apelul nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția lui Cuciuc Anatolie de comiterea contravenției prevăzute de art. 312 Cod Contravențional - folosirea intenționată a situației de serviciu într-un mod care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Astfel, reieșind din circumstanțele de fapt și de drept ale cazului în coraport cu probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele judecătorești de fond și apel și care coroborează între ele, ansamblu de probe din care evident și incontestabil rezultă că, în acțiunile lui Cuciuc Anatolie există elementele contravenției prevăzute de art. 312 Cod Contravențional, astfel este contrară legii și corespunzător nefondată decizia instanței de apel.

Astfel, partea acuzării consideră vinovăția lui Cuciuc Anatolie în comiterea contravenției prevăzute de art. 312 Cod Contravențional dovedită pe deplin, iar instanța de apel, urma a se expune asupra acestor elemente, fapt ce denotă că o asemenea decizie a instanței de apel nu poate fi menținută și urmează a fi casată pe motivele și temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală invocate mai sus.

10.2. În motivarea cerințelor sale avocatul Barbacar Anatolie făcând referire la prevederile art. 427 (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței judecătorei Chișinău sediul Buiucani, din data de 26.07.2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02.10.2018, cu dispunerea achitării lui Anatolie Cuciuc învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (2) și art. 328 alin. (1) Cod penal.

Avocatul susține că nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

La caz, consider relevant de a fi menționat faptul că deși, cauza a fost restituită la rejudecare doar în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, este oportun de a se expune asupra ambelor capete de învinuire.

Anterior, în latura respingerii argumentelor părții apărării cu privire la capătul de învinuire formulat în temeiul art. 310 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a respins argumentele părții apărării cu referire la faptul că inculpatul după finisarea urmăririi penale și transmiterea dosarului procurorului, nu a avut obligația de a păstra corpurile delict, or legătura inculpatului de corpul-delict pe cauza penală nr. 2012036401, a continuat de fapt și de iure și după transmiterea cauzei procurorului, cât și instanței de judecată, întru îndeplinirea obligațiilor de serviciu ce rezultă din prevederile art. 26 alin. (1) lit. g) al Legii nr. 1104 cu privire la Centrul Național Anticorupție, care-l obligau pe inculpat să asigure integritatea tuturor documentelor și materialelor primite și gestionate în exercițiul funcției și a obligațiilor rezultate din prevederile art. 160 și art. 161 din Codul de procedură penală, ce se referă la luarea măsurilor de asigurare a păstrării corpurilor delict respective la indicația procurorului. Astfel, verificând nemijlocit în ședința instanței de apel probele examinate în cadrul primei instanțe, prin citirea lor, Colegiului Penal consideră că vinovăția inculpatului Cuciuc Anatolie Simion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (2) din Codul penal, se confirmă dincolo de orice dubiu rezonabil, deoarece el a comis - falsificarea probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală .

Atît la examinarea cauzei în fond cît și în instanța de apel, nu a fost dovedită, probată vinovăția lui Anatolie Cuciuc de comiterea infracțiunilor incriminate.

Învinuirea formulată de către procuror este abstractă și se combate prin următoarele:

La data de 09 martie 2015 de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Sergiu Moraru, a fost dispusă începerea urmăririi penale pe faptul falsificării probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (2) Cod penal.

La data de 15 mai 2015, Anatolie Cuciuc a fost recunoscut și audiat în calitate de învinuit, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (2) Cod penal.

La data de 29 septembrie 2016 Anatolie Cuciuc a fost citat la Procuratura Anticorupție, unde din nou a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminate comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 310 alin. (2) și art. 328 alin. (1) Cod penal.

La data de 29 septembrie 2016, procurorul i-a comunicat despre faptul că la data de 07 iulie 2016 a mai fost pornită o cauză penală în temeiul art. 328 alin. (1) Cod penal.

La data de 06 octombrie 2016 lui Anatolie Cuciuc i s-au adus la cunoștință materialele cauzei penale și a fost informat despre faptul că urmărirea penală a fost finisată.

Faptele expuse de către procuror în ordonanța de punere sub învinuire nu corespund realității, iar în acțiunile lui Anatolie Cuciuc lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminare, dînsul nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (2) Cod penal.

Articolul 310 alin. (2) Cod penal prevede răspunderea penală pe faptul falsificării probelor în procesul penal de către persoana care efectuează urmărirea penală, procuror sau de către apărătorul admis în procesul penal.

Potrivit ordonanțelor de punere sub învinuire Anatolie Cuciuc este acuzat de aceea că în perioada de timp 20 martie 2014 - 05 martie 2015 a înlocuit bancnotele cu nominalul de 500 Euro în cauza penală nr. 2012036401, cauză penală în care Anatolie Cuciuc a efectuat urmărirea penală.

Este oportun de menționat faptul că urmărirea penală în cauza penală nr. 2012036401 a fost finisată în luna iunie 2012, iar potrivit procesului verbal de transmitere la păstrare a corpurilor delictive din data de 18 iunie 2012, corpurile delictive au fost transmise spre păstrare la contabilitatea CNA.

Astfel, a fost încălcat art. 6 din CEDO, procurorul neindicînd concret în ce circumstanțe, timpul, locul comiterii infracțiunii incriminate lui Cuciuc Anatolie, dar s-a limitat la o deducție personală, abstractă, imprecisă.

11. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorii recursurilor invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

11.1. Cu privire la recursul declarat de către procurorul Tăut Dorina.

Recurentul în textul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

Colegiul penal raportînd temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

La fel, în recursul declarat, se mai invocă ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești și art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvîrșite i

s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu s-a confirmat în cauza dată, deoarece prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile comise de către Cuciuc Anatolie, în baza învinuirii înaintate de procuror.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea comiterii infracțiunilor ce i se impută, expuse clar în rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentul adus de recurent precum că *„Cuciuc Anatolie, prin acțiunile sale a comis contravenția prevăzută de art. 312 Cod contravențional, adică, folosirea intenționată a situației de serviciu într-un mod care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.”*. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Referitor la argumentul invocat de recurent, potrivit căruia *„în acțiunile lui Cuciuc Anatolie există elementele contravenției prevăzute de art. 312 Cod Contravențional și vinovăția lui Cuciuc Anatolie în comiterea contravenției prevăzute de art. 312 Cod Contravențional este dovedită pe deplin ”*, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează că prin rechizitoriu, dar și prin sentința instanței de fond just s-a stabilit că prin acțiunile sale intenționate inculpatul Cuciuc Anatolie a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi, săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Colegiul penal menționează că învinuirea înaintată lui Cuciuc Anatolie în temeiul art.328 alin. (1) Cod penal, prevede în calitate de consecințe prejudiciabile daunele considerabile cauzate intereselor publice, și prin urmare, dat fiind că, sintagma respectivă a fost declarată neconstituțională prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 27 iunie 2017, reiese că, în acțiunile inculpatului lipsește semnul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art.328 alin. (1) Cod penal, urmările prejudiciabile sub forma daunelor intereselor publice și prin urmare procesul penal în privința lui Cuciuc Anatolie, pe art. 328 alin. (1) Cod penal, corect a fost încetat pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către procurorul Tăut Dorina.

Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

11.2. Cu privire la recursul declarat de către avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Cuciuc Anatolie.

Autorul recursului invocă prevederile art.427 alin.(1) pct.8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele invocate, Colegiul penal reține că temeiurile din recursul avocatului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Autorul recursului consideră că *„nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunilor imputate, nefiind întrunite elementele infracțiunilor”*.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal reține, că din conținutul recursului rezultă, că recurentul critică soluțiile primei instanțe și instanței de apel privind condamnarea inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute la art.310 alin.(2) Cod penal, considerând, că în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii date, argumente asupra cărora Colegiul penal nu se va expune, or, acestea nu pot constitui obiectul recursului, pe motiv, că pe acest capăt de acuzare există deja o decizie irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 05 iunie 2018, care a menținut decizia instanței de apel prin care inculpatului Cuciuc Anatolie în baza art.310 alin. (2) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie 12000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

Referitor la soluția instanței de apel adoptate în baza art.328 alin. (1) Cod penal, și criticele aduse de recurent în această parte, Colegiul penal constată că instanța de apel întemeiat a stabilit că acțiunile inculpatului Cuciuc Anatolie au fost încadrate prin rechizitoriu și instanța de fond în baza art.328 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi, săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, însă procesul penal a fost încetat pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, deoarece prin Hotărârea Curții Constituționale nr.22 din

27.06.2017, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin.(1) din Codul penal, a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*” din alin.(1) al art.328 Cod penal.

Astfel, instanța de recurs, fără a reitiera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel privind încetarea procesului penal în privința lui Cuciuc Anatolie, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că în *speță se atestă circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală*.

Argumentele recurentului privind aprecierea eronată a probelor nu pot fi reținute, or acestea nu se încadrează în temeiurile de recurs prevăzute la art.427 Cod de procedură penală.

Cât ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*”, Colegiul penal punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or motivarea instanței de apel este în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de prima instanță și verificate ulterior de instanțele superioare, ce se acceptă de instanța de recurs.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărârilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către apărătorul inculpatului, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Cuciuc Anatolie. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

11.3. Pentru aceste motive, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată,

iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

12. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de către avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Cuciuc Anatolie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Cuciuc Anatolie XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **15 martie 2019**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecătorii

Cobzac Elena

Guzun Ion